

Sklene se tudi „Zavezi“ plačati 5 gld. v gotovini in 5 gld. v blagu t. j. poslati toliko društvenih knjig. G. predsednik na to zaključil zborovanje, povdarjajoč, da bode društvo imelo vedno pred očmi isto, kar si je zapisalo pri ustanovitvi na barjak svoj, namreč: gojitev slovenskega pedagogičkega slovstva, ter zakliče trikratno slavo našemu presvitlemu vladarju in cesarju Frančišku Jožefu I., na kar mu zbor glasno pritrdi. —

Zborovanje „Pedagogičkega društva“,

dné 5. kimovca v Novem Mestu.

Pedagogičsko društvo“ je imelo dné 5. kimovca t. l. ob priliki letnega zbora „Zaveze slovenskih učiteljskih društev“ v Novem Mestu svoje posebno zborovanje. Predno nadaljujem s popisovanjem tega znamenitega zborovanja, omenjam le toliko, da je bil ta dan morebiti nov preporod za razvoj „Pedagogičkega društva“ — „slovenskega pedagogičkega slovstva“!

Zborovanje se je vršilo v istem redu, kakor ga je določil občni zbor in sicer: a) odborovo poročilo; b) razgovor o slovenskem pedagogičkem slovstvu; c) pojedini nasveti.

Zborovanju je načeloval predsednikov namestnik in društveni tajnik, meščanske šole učitelj g. Josip Bezlaj, koji je v nagovoru in pozdravu povdarjal, da g. predsednik radi obilih poslov ni mogel v Novo Mesto priti. Dalje omenja v iskrenih besedah, da bi slovensko učiteljstvo vzajemno delovalo v proseh in razvoj „slovenskega pedagogičkega slovstva“, kajti le z združenimi močmi dospeli bomo na isto stopinjo, kakor n. pr. slična hrvatska društva „Savez“ i „Pjedagogički književni sbor“. V to ime vse zborovalce najsrčnejše pozdravi.

Po tem vsem iz srca govorečem nagovoru, prestopi g. predsednikov namestnik k dnevnemu redu zborovanja. Prečital se je zapisnik zadnjega občnega zbora, ki se je vršil dné 31. mal. srpana t. l. na Krškem. Glavne točke navedel sem že zgoraj pri opisu občnega zbora.

Razgovor o slovenskem pedagogičkem slovstvu bil je jako živahen. G. predsednikov namestnik omenja, da smo popred vedno mrmrali o pomanjkanji denarja za izdavanje društvenih knjig; letos pak nas muči še druga bolečina — in sicer primanjkuje nam sotrudnikov in rokopisov. Letos izdamo odborniki še kake dve knjižici razne vsebine, — toda kako bode v prihodnje — pripomni g. tajnik, — ne vem, rečem pa kar naravnost: „Pedagogičsko društvo potrebuje novih sotrudnikov in pisateljev.“ Kako je društvo delovalo do sedaj, je gospódi itak

znano, obdelovalo je namreč sosebno splošno pedagogiko in risanje, nekoliko tudi jezikovno znanost in nekatere druge stroke, kakor zgodovino slovenskega ljudskega šolstva i. t. d. Učitelji slovenski pak še silno potrebujemo špeciijelne metodike raznim predmetom in pedagoških klasikov. Tukaj imamo torej priložnost, da se dogovorimo bratovski, kako bi nam bilo moč to doseči. V ta namen pak mora društvo podpirati i dalje vse slovensko učiteljstvo in razumništvo z mnogobrojnim pristopom in obilnim naročevanjem društvenih knjig, kajti le potem nam boče tudi mogoče pisateljem primerno nagrado dati ter morda kacih 10—15 gld. plačati za tiskano polo. Dosedanji pisatelji dobili so le 200 gld. nagrade za pet letnikov in 155 gld. za posebne knjižice, kar gotovo ni veliko za 100 tiskanih pol.

Pri občni razpravi o tej točki se oglasi prvi g. učitelj Štukelj, ter nasvetuje, da naj društvo izda posebno povabilo do srednješolskih profesorjev in do duhovnikov, v katerem jih prosi gmotne in duševne podpore. G. nadučitelj Porekar prečita resolucijo, vsprejeto pri češko-slovanskem učiteljskem shodu v Pragi, dné 7. vel. srpana t. l. ter želi, da bi se nanjo oziralo tudi slovensko učiteljstvo. G. profesor Koprivnik izraža željo, „Pedagogiško društvo“ naj se presnuje tako, da boče ugajalo namenom ljudskega in srednjega šolstva. G. nadučitelj Ravnikar podpira toplo ta nasvet, priporočujoč posebno izdajo pedagoških klasikov. G. Štukelj misli, da naj bi se klasiki prevajali tako, da bi tudi kot prevod v predelani našim sedanjim razmeram primerni obliki vstrezali ne le slovenskemu učiteljstvu, ampak tudi občinstvu. G. nadučitelj Toman priporoča v prvi vrsti slovanske klasike. Z nasvetom — oziroma priporočilom zadnjih dveh gospodov se strinja tudi g. Ravnikar ter še pripomni, gospodje naj le pridno podpirajo „Pedagogiško društvo“ z raznimi spisi — in potem je smoter dosežen, po kojem vsi težimo.

G. poročevalca veseli tako živahna razprava ter obljudi, da boče odbor uvaževal po možnosti vse te nasvete ter storil potrebno. Društvu se pa pomaga najhitrejšje s tem, da slovenski šolski pisatelji stopijo v krog sotrudnikov „Pedagogiškega društva.“ Kdor je pripravljen kaj pisati, naj se obrne do odbora ter pove predmet, o čemer misli pisati — in če je društvo pripravljeno vsprejeti spis. Ako pa ima kdo že gotov kak rokopis, pošlje naj ga odboru na Krško ter pove, koliko nagrade zahteva zánj. Mislim, da boče tem načinom vsem vstreženo.

G. Štukelj predlaga še naslednji nasvet: „Sleharno slovensko učiteljsko društvo naj pristopi kot član „Pedagogiškemu društvu“ ter naroči toliko izvódov knjig, kolikor ima dotično društvo udov. Da se to doseže, poviša naj se primerno letnino. Ta nasvet se je vsprejel jednoglasno. —

Na to se prečita brzojavni pozdrav g. predsednika, nadzornika Gabršeka, ki je bil burno vsprejet; namestnik njegov g. Bezljaj pa zaključi današnje zborovanje „Pedagogiškega društva“, zahvaljevaje se vsem vdeležencem za vsestransko zanimanje, z Živijo-in slava-klicem na presvetlega vladarja.

Gašperetov.

Občni zbor „Vdovskega učiteljskega društva“.

 bčni zbor „Vdovskega učiteljskega društva“ se je vršil za minolo leto dné 19. kimovca 1895.

Po slovesni sv. maši, kojo je služil preč. prošt g. dr. Anton Jarc v cerkvi sv. Jakopa, so se zbrali člani omenjenega društva jako mnogobrojno v prostorih II. mestne deške šole, kjer jih je predsednik F. Stegnar, otvorjajoč občni zbor, prav pristrčno pozdravil. Rekel je, da letos prvič in menda tudi zadnjič predseduje temu častnemu zboru, ker ga v kratkem pokličejo na drugo mesto. Káko je bilo delovanje društva v ravnokar minolem letu, čuli bodo častiti člani iz poročil tajnika in blagajnika. Ker se bode obširno poročilo tajnika v celoti natisnilo, omeniti mi je le iz poročila blagajnika, da društvo vrlo napreduje, da je znašala njegova imovina koncem upravnega leta 1895. skoraj 55 tisoč gld., neglede na to, da se je izplačalo vdovam 1345 in sirotam 655-83 gld. Ako prištejemo sem še davek in upravno režijo 198.89 gld., vidimo da so znašali vkupni stroški 2199-72 gld. K poročilu blagajnikovem so govorili člani A. Maier, J. Lapajne, J. Čerin in J. Toman. Po daljši debati omenjenih društvenikov, imajo li kolektivno od pristopnin in letnin plačevati udje ali društvo, sklene občni zbor, da ostane vse pri starem. Ko je še preglednik društvenih računov J. Furlan poročal, da se nahajajo isti v popolnem redu, je dal občni zbor odboru absolutorij.

Član Letnar je predlagal, da bi bilo dobro tudi pri vdovskem učit. društvu imeti poverjenikov, ki bi pobirali letnino in pristopnino od posameznih članov ter isto pošiljali mesečno ali četrtletno v Ljubljano, da bi odboru, ki je uže itak z delom preobložen, poslovanje zljajšali. Predsednik misli, ker je stvar važna in vsega premisleka vredna, se bode obravnavala v jedni prihodnjih odborovih sej. Sprejeto. Predlog ravnatelja Lapajneteta, da bi se vdovsko učiteljsko društvo preosnovalo v nekako zadrugo, je bil odklonjen.

Ko se je še siroti M. Praprotnikovi priznala izvenredna podpora, in se oprostili letnine za leto 1896. vsi stari člani vstanovniki, se je prešlo k volitvam v društveni odbor.

Prihodnji odbor je sestavljen tako-le: